Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 163 (1663) ♦ Вівторок, 2 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

Бюджет-98: ДО НОВИХ ПОДАТКОВИХ ВІНИКІВ

Розпочинає роботу восьма сесія Верховної Ради України

Саме цій події і було присвячено нараду голів комітетів та керівників депутатських груп і фракцій, яку 1 вересня провів заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка.

Обговорено календарний план проведення восьмої сесії, її порядок денний, а також порядок висвітлення роботи Верховної Ради та розклад засідань цього й наступного пленарних тижнів.

Сесія завершить роботу 16 січня 1998 року, заплановано розглянути 285 питань. Особливо напруженим буде вересень.

Учасники наради внесли ряд законопроектів, які треба неодмінно розглянути. Дискусія розгорнулася стосовно бюджетного процесу наступного року. Адже все може повторитися точнісінько так, як сталося з прийняттям закону про держбюджет 1997 року. Бо проект буде подано на чинній податковій основі, а отже, неминучі перипетії із змінами його в процесі прийняття податкових законів. Тому депутати слушно запропонували цими днями обговорити в комітетах, а в четвер, 4 вересня, розглянути на пленарному засіданні законопроекти — про податок на додану вартість і про оподаткування прибутку підприємств.

Активно обговорювалось і питання про узгодження позицій депутатських груп і фракцій стосовно закону про вибори народних депутатів, який необхідно невідкладно приймати. Інакше може бути завдано шкоди розвиткові парламентаризму в Україні. Таку думку висловили і керівники депутатських груп та фракцій на погоджувальній нараді, що відбулася годиною раніше 1 вересня.

Спільна думка обох нарад — депутати мають докласти всіх зусиль, щоб восьма сесія була не менш продуктивною, аніж попередня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Прощавай, мартенівська піч!

Перший мільйон тонн сталі виплавлено на Дніпровському металургійному комбінаті у Дніпродзержинську за новим, безперервним, методом розливу. Хоча насправді цей спосіб ніякий не новий: запропонований колись саме українськими вченими, він давно «завоював» сталеваріння Японії (96,9%), Європи (93,7%), Сполучених Штатів Америки (88,9%). В Україні застосування безперервного розливу становить лише десять відсотків від обсягів її сталевиробництва. Надалі у Дніпродзержинську розливатимуть майже по два мільйони тонн сталі на рік. І хоч на повне освоєння технології колективові бракує коштів, новий метод уже повністю витіснив застарілий мартенівський.

ЯК МАЄ ВЕСТИСЯ В ДОБРІЙ СІМ'Ї? Хоч би що сталося, насамперед оберігають спокій дітей, захищають їхні тендітні душі від різких життєвих вітрів.

Держава — велика родина. І вона покликана ставитися до своїх маленьких громадян, як до своїх дітей.

На жаль, так сталося, що незалежна Україна досі не використала реальну можливість втілити в життя чудове гасло «Усе найкраще — дітям!»

І все ж...

Є одвічне свято — 1 вересня! І ніякі зміни в суспільному ладі, політичних і міжнародних орієнтаціях не погасять у наших серцях вогника надії на те, що от уже наступне Свято знань буде радісніше. Бо щороку йдуть до школи нові покоління хлопчиків та дівчаток, щоб відкрити в собі джерела допитливості й пізнання (нині в Україні діє понад 22 тисячі різного типу шкіл).

Наступного року школярами стануть діти — ровесники української незалежності. Дай Боже, щоб їхня доля була щасливіша!

І є одвічне свято — 1 вересня!

Повідомлення

За інформацією головного лікаря Республіканської клінічної лікарні Володимира Свиридова, стан здоров'я Голови Верховної Ради України Олександра Мороза відповідає післяопераційним нормам. Його переведено в палату загального режиму.

Що стосується стану здоров'я першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, то він відповідає медичним вимогам після операції, яку було зроблено на кишечнику 30 серпня ц. р.

Прес-служба Верховної Ради України.

Болград тамує спрагу

Уперше за всю майже 200-літню історію мешканці Болграда (Одеська область) одержали змогу сповна втамувати спрагу. Тут уведено в дію водогін Ізмаїл—Болград, який подає питну воду з Дунаю. Досі вода, у вкрай обмеженій кількості та сумнівної якості, надходила переважно з озера Ялпуг, де останнім часом траплялися екологічні катастрофи.

Усе життя — школа

Президент України Леонід Кучма привітав громадян України з початком нового навчального року. Він, зокрема, зазначив, що тільки в школах у нас вчиться 7 мільйонів дітей та підлітків. Більш як 500 тисяч учнів набувають професій у професійно-технічних училищах. А студентська сім`я у вищих навчальних закладах об`єднує майже півтора мільйона молодих людей. Тож навряд чи знайдеш сім`ю і навіть людину, яку не зв`язували б з цією датою приємні турботи чи спогади.

Леонід Кучма побажав щастя і тепла, чистого неба і ясного сонця, успіхів на нелегкій дорозі пізнання юним співгромадянам і висловив упевненість, що вони будуть жити й працювати у заможній, високорозвиненій країні, яка посяде гідне місце серед передових держав світу.

Лист на першу сторінку

Пільга: вершки й корінці

Інваліди війни та пенсіонери мають пільгу на безплатний проїзд місцевим транспортом. І що ж виходить? Одні їздять дуже часто, а інші зовсім не користуються своїм привілеєм. Утім, як і завжди, коли йдеться про пільги. Вважаю, ліпше додати до пенсії дві-три гривні, а пільгу скасувати. Мудро було б поглянути з такої точки зору й на всі інші пільги громадян України.

Олесь БОГУН,
ветеран війни і праці.

Лубни Полтавської області.

P. S.

○ Учителі Шахтарська й Селидового Донецької області не вийшли на роботу на знак протесту проти невиплати зарплати.

○ У Києві почалася нарада з питань екологічної оцінки введення в експлуатацію двох енергоблоків Хмельницької і Рівненської АЕС.

○ Унаслідок злив та сильного вітру у Вінницькій та Дніпропетровській областях загинуло дві людини.

○ У столичному Палаці спорту відкрито національну виставку з охорони здоров'я.

У номер

Своє слово скаже Рада Європи

Відбулася зустріч заступника Голови Верховної Ради України Віктора Мусіяки з делегацією Парламентської Асамблеї Ради Європи та Конгресу місцевої і регіональної влади Європи на чолі з першим заступником Комітету ПАРЄ з питань навколишнього середовища, регіонального розвитку та місцевих органів влади Віктором Руффі. В. Мусіяка поінформував співрозмовників про ситуацію з ухваленим Верховною Радою, але досі не підписаним Президентом України законом «Про місцеві державні адміністрації». Заступник Голови Верховної Ради зазначив, що «Президент України порушив статтю 94 Конституції України». Це викликано, «з одного боку —різним трактуванням Конституції, з іншого — бажанням оточення Президента зробити главі держави щось приємне, а не дотримуватися закону». Віктор Мусіяка висловив сподівання, що «точка зору парламенту виявиться правильною: розмежування повноважень між державними органами й місцевим самоврядуванням не дозволить державній владі втручатися у справи самоврядування».

Віктор Руффі запевнив, що Рада Європи всіляко сприятиме становленню місцевих органів влади в Україні на засадах Європейської хартії про самоврядування.

Посол повертається додому, але нашу державу пам'ятатиме

З огляду на завершення дипломатичної місії Надзвичайного і Повноважного Посла Угорщини в Україні Лоранда Тота його прийняв заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка. «Я був в Україні з першого моменту встановлення її незалежності, — зазначив Лоранд Тот. — І був свідком того, як тут розвивалася демократія... П'ять-шість років у житті держави — це малий термін, а для людини — цілий період. На батьківщині я намагатимусь і надалі робити все для того, щоб українсько-угорські стосунки зміцнювалися й розвивалися».

За словами Віктора Мусіяки, відносини між Україною та Угорщиною досягли такого рівня, коли зупинка вже неможлива. Заступник Голови ВР подякував Лоранду Тоту за внесок у розвиток українсько-угорських відносин взагалі та міжпарламентських контактів зокрема.

Врожай-97

Такий довгий шлях до обжинків

В Україні зернових та зернобобових культур (без кукурудзи) обмолочено з 10,7 млн. га, що становить 94% від запланованих до збирання площ, повідомили у Міністерстві АПК. Намолочено 28,2 млн. тонн зернових та зернобобових при середній врожайності 26,4 центнера з гектара.

За станом на аналогічний період минулого року, при врожайності 21 ц/га, зернові та зернобобові було обмолочено з 10 млн. га, що становить 95% від запланованих до збирання площ. Усього тоді намолотили 21 млн. тонн зерна.

Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

Осінь: час підраховувати збитки

Збитки, завдані народному господарству Криму в результаті рясних опадів у серпні, становили майже 37,5 млн. грн., повідомив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» начальник управління Ради міністрів Криму з питань оборони та надзвичайних ситуацій Володимир Аришкович.

У результаті паводків у серпні постраждали Ленінський, Кіровський, Білогорський, Джанкойський, Сакський райони Криму, а також місто Алушта та його околиці.

В. Аришкович повідомив, що уряд автономії виділив 170 тис. грн. на першочергові заходи щодо ліквідації наслідків повені.

«Однак цих коштів недостатньо і необхідна підтримка Кабінету міністрів України», — додав він.

Парламентська хроніка

Існують «підпільні» персональні пенсії?

Денне засідання 29 серпня

У червні нинішнього року Верховною Радою України було прийнято зміни до Закону про пенсійне забезпечення. Тоді, як відомо, за наполяганням багатьох депутатів планка мінімального розміру пенсії була піднята до 70 гривень 90 копійок. Не менш важливим був і крок народних обранців стосовно диференціації пенсій залежно від виробничого стажу людини. У такий спосіб максимальний розмір пенсії мав бути 212 гривень.

Однак, Президент України, посилаючись на економічні труднощі, наклав вето на цей закон.

Отож Верховна Рада України була змушена знову повернутися до цього документа. Заступник міністра праці та соціальної політики Олена Гаряча, обстоюючи позицію Президента, посилалась на те, що парламент, приймаючи Закон про підвищення пенсій, не визначив джерела покриття додаткових витрат. У нас і так, сказала вона, нині заборгованість пенсіонерам становить 1,4 мільярда гривень.

Крім того, додала вона, Президент України звернув увагу, що в нас ще законодавчо не визначений мінімальний прожитковий рівень і, отже, як кажуть, невідомо, звідки танцювати.

Ці дві позиції Президента, на думку багатьох народних депутатів, які взяли участь в обговоренні президентського вето, не витримують ніякої критики. Вони наводили численні свідчення, що і перший, і другий аргумент керівника держави давно спростований і народними депутатами, і фахівцями, в тому числі й працівниками виконавчої влади.

Особливо гостро звучала критика щодо президентського вето з вуст співдоповідача, голови підкомісії Комітету з питань соціальної політики та праці Михайла Степанова.

— З аргументами, які наводяться у пропозиціях Президента, — сказав він, — ми не можемо погодитися. Більше того, на жаль, питання про пенсію вийшло за межі суто економічної проблеми, воно переросло в політичну. Нагадаю, що і радіо, і телебачення розтиражували повідомлення, що Президент України, накладаючи вето на поправки до Закону про статус народного депутата, нібито висловив думку, що ми вимагали собі персональні пенсії, яких в Україні не існує.

Народні депутати персональних пенсій не одержували і одержувати їх не збираються. А от щодо того, існують чи ні в Україні якісь таємні персональні пенсії, скажу абсолютно однозначно: існують. Згідно з Указом Президента від 16 березня 1994 року з грифом «Опублікуванню не підлягає» встановлено персональні пенсії членам уряду України. І не лише їм. Так що в нашій країні фактично таємно людям призначаються персональні пенсії. В той час, коли стверджується, що немає можливості нашим громадянам підвищити пенсії хоча б до рівня межі малозабезпеченості. До речі, такий же Указ підписано Президентом і 1995 року. Ось що таке турбота про пенсіонерів на словах і на ділі.

Після обговорення цього питання голосування перенесено на наступне пленарне засідання.

Розглянуто також законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сплати державного мита. З доповіддю по цьому питанню виступив заступник голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності В'ячеслав Сокерчак.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Позиції визначилися. Протистояння загострюється

Думки з приводу

Як відомо, пленарні засідання 28—29 серпня було присвячено розгляду проектів законів про внесення змін до Конституції України та проекту закону про вибори народних депутатів. Гостро й суперечливо проходило їх обговорення. Це й зрозуміло: надто різні плани й завдання ставили перед собою представники різних політичних сил, наявних у Верховній Раді. Це видно і з наведених нижче бліц-інтерв'ю, взятих, що називається, по «гарячих слідах».

Василь СТЕПЕНКО, позафракційний:

— Щодо внесення змін до Конституції, то це невід'ємне право народних депутатів. Тож будь-які закиди щодо якогось там «конституційного перевороту» є принаймні несерйозними.

Я виступав і виступатиму проти фактичного двовладдя на місцях. Йдеться про те, що голів районних, міських і обласних рад має обирати народ шляхом прямого голосування. Такі обранці, наділені довір'ям народу, мають поєднувати посади голови відповідної ради і виконавчого комітету. А Президенту надати право зміщення усіх повноважних осіб у разі невиконання положень Конституції, чинного законодавства та указів Президента. Невідповідність посаді повинен визначити Конституційний суд. У такий спосіб голова ради буде певною мірою захищений від волюнтаризму.

Щодо самого Президента. Я вважаю, він повинен очолювати уряд, нести повну відповідальність за його діяльність. Інакше сам інститут президентства втрачає будь-який сенс.

Олександр ЄЛЬЯШКЕВИЧ, депутатська група «Реформи»:

— У запропонованих для обговорення трьох законопроектах (Миколи Карнауха, Івана Чижа та Володимира Моісеєнка) є чимало раціонального, а отже — прийнятного.

Насамперед тлумачити закони має право лише законодавець — Верховна Рада. А компетенція Конституційного суду повинна обмежуватися тлумаченням положень Конституції, визначенням відповідності законів щодо їх конституційності. Тож поправка стосовно цього, якщо її буде прийнято, істотно поліпшить зміст Основного Закону.

Щодо штучно здійнятого ажіотажу навколо питання про внесення змін до Конституції, то мотиви тут достатньо очевидні. А саме: Президент і його оточення бояться перерозподілу владних повноважень. Додам — я проголосував би за поправку, де основою для оголошення імпічменту визначалися б не лише державна зрада чи злочин, а й порушення Президентом Конституції України...

Анатолій ШАЛАНСЬКИЙ, фракція Соціалістичної та Селянської партій:

— Внесення змін до Конституції є вимогою життя. Зокрема, це стосується того, як по-хижацьки провадиться приватизація державної власності. До нової Конституції навіть не потрапило визначення «колективна власність». Усе звелося до узаконення поняття «приватна власність». На догоду чому проігноровано набутий упродовж десятиріч колективізм, що став однією з визначальних рис нашої ментальності.

Або нам, або нашим наступникам все ж вдасться домогтися, щоб частину третю статті 41 було записано у такій редакції: «Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та колективної власності відповідно до закону». А частина четверта звучала так: «Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної та колективної власності є непорушним».

* * *

Євген КРАСНЯКОВ, фракція комуністів:

— Закон про вибори після ретельної доробки, вже вдесяте винесено на обговорення депутатського загалу. І його грубо «завалено». Зовсім не через нібито недосконалість. Основна причина — у концепції, покладеній в його основу. Це — змішана система виборів. Саме вона й не задовольняє тих, хто боїться справжнього волевиявлення народу. Така система означає можливість політично структурувати парламент, а через нього — владні структури. Хто переможе — ліві, праві, центристи чи ще хтось, вони беруть на себе політичну й моральну відповідальність за хід справ у країні.

А якщо законсервувати нинішню виборчу систему, є реальна небезпека мати парламент ще гіршого гатунку, ніж нинішній. Або, цілком ймовірно, нову Верховну Раду взагалі не буде обрано. Тоді — неодмінне настання авторитарного режиму. Це саме те, чого прагне не так сам Президент, як його оточення.

Юрій ОРОБЕЦЬ, депутатська група «Реформи»:

— Неприйняття нового закону про вибори, цілком ймовірно, може призвести до розвитку подій за білоруським варіантом. У чому зацікавлене лише оточення Президента. Називаючи речі своїми іменами, це буде диктатура корумпованого маразму.

Чи можливий інший варіант? Така можливість не виключена, якщо лідери угруповань, опозиційних Президентові (Мороз, Лазаренко і Марчук), зможуть домовитися про правила гри в ході президентських виборів, про рівень можливих змін. У такому разі можливе прийняття виборчого закону на мажоритарній основі. Але необхідно вносити потужний струмінь партійності з тим, щоб наступний склад парламенту був більш партійно структурований, ніж нинішній. Тоді можна сподіватися на більшу віддачу в роботі законодавців.

Записав **Іван ДМИТРЕНКО.**

Верховна Рада України: сьома сесія
Хроніка законотворення

У четвер і п'ятницю (28-29 серпня) минулого тижня відбулися завершальні пленарні засідання сьомої сесії Верховної Ради України.

Уранці 28 серпня після затвердження низки депутатських запитів та традиційної вступної дискусії розглядалися проекти законів про внесення змін до Конституції України. Законопроекти подали народні депутати Микола Карнаух, Іван Чиж та Володимир Моісеєнко.

Запропоновані зміни стосуються статей і положень, які регулюють взаємодію гілок влади, визначають правовідносини стосовно наявних форм власності, принципи виборчої системи та законотворчого процесу. Усього надійшло 46 пропозицій. Напередодні їх проаналізував на своєму засіданні Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи, про що доповів заступник голови комітету Олександр Лавринович.

З урахуванням поданих висновків щодо доцільності кожної із запропонованих поправок розгорнулася дискусія, яка тривала до кінця дня. В ній взяли участь 22 промовці — представники всіх фракцій і депутатських груп, позафракційні народні депутати.

У виступах переважав мотив: деякі норми Основного Закону справді потребують змін і уточнень, але вони ще не сповна вивірені життям, це питання варто б заповісти наступному скликанню Верховної Ради. Однак багато хто схилявся до думки про нагальність перегляду положень, які стосуються виборчої системи, зокрема щодо права виборців відкликати народного депутата. Це сприяло б професійності парламенту, вищій ефективності законотворення. З огляду на глибоку кризу в країні Верховній Раді нині слід зосередитися передусім на розроблянні правових основ перебудови економіки та соціальної сфери, підкреслювали учасники дискусії. І водночас посилити контроль за роботою органів виконавчої влади в цьому напрямі. Головне, звучало в багатьох промовах, — навчитися жити за Конституцією.

Після обговорення відбулося поіменне голосування проектів постанов про попередній розгляд усіх трьох запропонованих законопроектів. Жоден з них не набрав потрібної кількості голосів.

Відповідно до Регламенту роботи Верховної Ради вона може повернутися до цього питання в разі скасування свого рішення поіменним голосуванням.

Вели засідання перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко та заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка.

* * *

Заключне засідання 29 серпня також розпочалося з оприлюднення і схвалення депутатських запитів. З приводу одного з них (стосовно дообладнання парламентського фойє для акредитованих журналістів) заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка роз'яснив, що дообладнання нескільки не позначиться на спілкуванні засобів масової інформації з депутатами. Воно, як і раніше, традиційно залишиться незрівнянно демократичнішим, ніж у парламентах інших країн. Фойє доустатковано, щоб поліпшити умови проведення тут засідань фракцій і депутатських груп.

Головуючий повідомив про обрання керівником депутатської групи «Єдність» Павла Лазаренка.

Далі народні депутати обговорили процедурні питання, повернувшися до попередньо розглянутих напередодні трьох законопроектів про зміни до Конституції України, і погодилися, що прийняте рішення відповідає чинним регламентним нормам.

Грунтовно обговорювали процедуру розгляду в другому читанні закону про вибори народних депутатів України (узгоджений), який подав голова Тимчасової спеціальної комісії Валерій Мішура. Питання перенесено на початок вересня.

Щодо погашення заборгованості заробітної плати, пенсій, стипендій, допомоги сесію поінформував заступник міністра фінансів Володимир Матвійчук. Він запевнив, що стан фінансування соціальних виплат і з державного, і з місцевих бюджетів з початку нинішнього року порівняно з таким же періодом минулого поліпшується. Але чи стійка ця тенденція? Чи надійні й перспективні її джерела? Адже тут потрібні не «пожежні» заходи, а тривало діючий механізм. Так коротко можна узагальнити зміст запитань до доповідача та виступів народних депутатів.

У режимі другого читання сесія розглянула проект закону України «Про внесення змін до статей 19 і 64 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (стосовно мінімального розміру пенсії) з пропозиціями Президента України від 23 червня 1997 року. Доповідь зробила заступник міністра праці та соціальної політики Олена Гарячa, співдоповідь — голова підкомісії Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Михайло Степанов. Цей закон, прийнятий за проектом народного депутата Леоніда Анісімова, зазнав президентського «вето» з причин нібито браку коштів для диференційованого розміру пенсій залежно від робочого стажу. І це в той час, коли, за інформацією згаданого комітету Верховної Ради, відповідно до неоприлюднених президентських указів чимало категорій населення мають невиправдано високі персональні пенсії. Народний депутат Л. Анісімов ще раз нагадав колегам концепцію свого закону, джерела залучення коштів, необхідних для його чинності. Однак через відсутність «кворуму» для подолання «вето» питання перенесено на восьму сесію.

Заступник голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності В'ячеслав Сокерчак подав народним депутатам проект закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо сплати державного мита, зокрема за послуги нотаріату. Під час дискусії було висловлено багато зауважень і пропозицій. Питання знято з розгляду.

На цьому сьома сесія Верховної Ради завершила роботу.

Восьма сесія розпочинається сьогодні.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Олександра КЛИМЕНКО.

Партійні рядки

У кланів — свої плани

Задекларована сучасна багатопартійність в Україні є, по суті, фікцією, яка мало впливає на загальний політичний розвиток. Попри всі навколопартійні розмови і партз'їзди на тлі загального погіршення матеріального становища людей, плюралізм в Україні сьогодні визначається тим, що з понад 40 офіційно зареєстрованих загальноукраїнських партій такими насправді є тільки ті, що сповідують протилежні політичні погляди. На лівому флангі це Компартія України (КПУ) і Соціалістична партія, на правому —Народний рух України (НРУ). За даними Мін'юсту і самих цих партій, вони налічують, відповідно, понад 100 і понад 50 тисяч членів, справді мають розвинені партійні структури в усіх регіонах країни, парламентські фракції, видають партійні загальнодержавні і регіональні газети тощо.

Другою визначальною особливістю є відсутність хоча б однієї міцної центристської партії, яка могла б не на папері похвалитися реальною підтримкою населення, яке, власне, й досі не розуміє, що політичний централізм — це усвідомлення і вибір безконфліктного розвитку держави.

У цих умовах і склалася загальна ситуація, коли малоструктурованим суспільством керує формально безпартійна влада, на яку реальний вплив мають регіональні фінансово-промислові угруповання. Саме вони отримали гучну назву «клани». Сила кланів стала політичною, коли стало зрозуміло, що офіційний Київ нездатний запропонувати розумну й загальноприйнятну державну політику. Сьогодні вже є зворотна реакція: тепер клани не дають сформувати таку політику, бо їм вигідно діяти через своє лобі в Києві.

Три останні роки Україною править традиційно-дніпропетровський клан, який дав Президента, Генпрокурора, секретаря Ради нацбезпеки й оборони, багатьох міністрів і силу-силенну радників. Безроздільним панування дніпропетровців стало під час прем'єрства Павла Лазаренка.

Проте саме за останній рік картина почала змінюватися, бо дніпропетровське домінування спричинило й посилило супротив інших кланів, котрі теж активніше почали діяти через своїх представників у парламенті та уряді, вміло використовуючи найменші суперечності у стані дніпропетровців. Зріс і попит на партійність, дійову на загальнодержавних теренах.

Перші заворушилися в Донбасі. Там злякалися розмаху тиску лазаренківців проти донеччан. Місцеві вугільні та енергетичні бонзи вклали гроші в Ліберальну партію України (ЛПУ), яка, залишаючись значною мірою регіональною, все-таки досить швидко створила дійові структури по всій Україні, почала відверте загравання з популярним політиком екс-прем'єром Євгеном Марчуком, який і очолив терміново створену на базі депутатів-лібералів парламентську фракцію — «Соціально-ринковий вибір».

Майже паралельно з Донбасом активізувалися харків'яни, які фактично створили Народно-демократичну партію (НДП). В неї так швидко увійшли міністри з представників інших кланів і значна частина київського політичного бомонду, що НДП назвали «партією влади». НДП створила і власну фракцію у ВР — «Конституційний центр». До НДП увійшла й частина дніпропетровців-нелазаренківців, що знаменувало початок реального розколу могутнього клану.

Саме з цього й скористалася НДП для свого найвагомішого успіху, коли її лідер вінницький губернатор Анатолій Матвієнко перший публічно закликав Леоніда Кучму відправити у відставку Павла Лазаренка. Це й сталося за місяць, остаточно знаменувавши розкол дніпропетровців. Сьогодні в НДП, наприклад, і дніпропетровець Прем'єр Валерій Пустовойтенко, і харків'янин глава адміністрації Президента Євген Кушнарьов.

А ображені лазаренківці почали терміново шукати власне політичне прикриття і знайшли його в партії «Громада». Її лідери відверто заявили, що восени ініціюватимуть імпічмент Леоніду Кучмі. П. Лазаренко, правда, відмежовуючись від членства у «Громаді» і від її заяв, вже на першій прес-конференції після повернення до Дніпропетровська повідомив, що довго безпартійним не буде.

За «поєдинком велетів» не приховалася й активізація інших кланів. На Західній Україні бізнесмени вкладають кошти в Рух, Конгрес українських націоналістів, Українську республіканську партію і навіть у УНА чи УНСО та в Українську консервативну республіканську партію (УКРП). На Закарпатті сильні позиції Християнсько-демократичної партії України (ХДПУ) Віталія Журавського. В південних землеробських регіонах має вплив Аграрна партія України (АПУ), яка обзавелася й відповідною парламентською фракцією.

Відзначився і Крим, де існує Партія економічного відродження Криму (ПЕВК), котра зареєстрована як загальноукраїнська, що за законодавством можливо лише за наявності регіональних структур у 13 з 25 областей.

Партія активно почала вимагати зміни виборчого законодавства, передбачивши в ньому змішаний пропорційно-мажоритарний принцип, щоб отримати можливість формувати загальнодержавні партійні списки.

А позитив політичного забарвлення кланів, безперечно, полягає в тому, що в сьогоднішніх умовах тільки ліві та праві, за оцінками аналітиків, можуть подолати процентний бар'єр на виборах. А оскільки далекоглядні кланові лідери фарбуються у центристські кольори, то їм для перемоги потрібне буде блокування. Отже, можливе і створення потужного центристського блоку. Він навіть якщо не прийде до влади, то значно урівноважить державний корабель. Виграють і партії з такого блоку, бо структури доведеться посилювати не тільки у традиційних ареалах партійного життя, а й в усій країні. Об'єднані центристи, зрештою, можуть і запропонувати прагматично виважену і прийнятну для різних регіонів державну політику і — це найголовніше — зробити владу політично відповідальною не перед кланами, а перед партіями. Це й буде реальним і вагомим цивілізованим кроком для перемоги над «первісно-клановим ладом», який руйнує сьогодні українську державність.

На цьому тлі щонайменше дивними видаються заяви Президента Л. Кучми, що змішане виборче законодавство «не вдасться розкрутити» за браком часу». До цього він так довго й часто говорив про відповідальність державних мужів, що зворотний хід дає підстави думати про те, чого ж побоюється пан Президент. Бути «батьком нації», не маючи механізмів відповідальності перед нею, звичайно, комфортніше, ніж відповідати перед партійними колегами. А з кланами — легше, бо можна поперемінно тасувати кадрову колоду і давати чи відбирати якісь пільги. Одне погано — державу від такого тасування лихоманить... Хоча, можливо, перед виборами думати про таку «дрібницю», як держава, в Україні ще не заведено...

Володимир СКАЧКО.

Діти, знайдені в «коноплях»

Б'ємо на сполох

Ось лише один фрагмент з нашого окаянного життя-буття

... 14-річне дівча з передмістя Миколаєва, батьки якого за пиятикою геть про нього забули, пішло у найми до корейців, що вирощували в одному з приміських районів цибулю. Вдень пропололювало грядки, а вночі...

Одне слово, через відповідний період народило кволе, крихітне дитинча й навідріз відмовилося забирати його з пологового будинку:

— Куди мені з ним? Пропадемо обоє. А так знову до корейців подамся. Хоч голодна не буду...

Про те, що «хазяї» призвичаїли її до наркотиків і видавали зілля в рахунок майбутньої зарплати, дівчина промовчала. Це засвідчували геть сколоті вени на руках. Допоки матір-наркоманка годувала дитя власним молоком, круто замішаним на опіумі, воно почувалося більш-менш нормально, а як тільки зникла, не перестає кричати ані вдень, ані вночі. Певно, почалася звичайна наркотична «ломка». За малюкове життя медикам ще доведеться боротися.

Цю історію не віднесеш, на жаль, до випадкових. У підземних переходах, на вокзалах і ринках щоразу натрапляєш на десятки дітей-жебраків, кинутих батьками напризволяще, а в дитячих лікарнях Одеси й Миколаєва (і ці міста, певен, не виняток) дедалі більшає дітей-підкидьків. Та ще й жорстока статистика: з 4600 виявлених на Одещині ВІЛ-інфікованих понад 300 — підлітки.

Наприкінці минулого року в Одеській області перебувало на обліку 111 вагітних ВІЛ-інфікованих жінок, нині щомісяця їх кількість збільшується на десяток-півтора. Подібне спостерігається й на Миколаївщині. Неважко спрогнозувати майбутнє їхніх дітей. Здебільшого матері їх кидають одразу після народження. В Одесі вже навіть спеціальний дитбудинок для ВІЛ-інфікованих малюків визначено. Вони, зрозуміло, ще не усвідомлюють, що їх очікує завтра, та незабаром відчують. Не дай, Боже, спостерігати оте прозріння! Бо випало бачити жах і відчай на одному з призовних пунктів, де 18-річним юнакам, відмовляючи у службі в армії, називали діагноз: ви — ВІЛ-інфіковані. Під час недавнього весняного призову в Одеській області через стан здоров'я до армії не потрапили 2195 юнаків. Й сотні з них — наркомани та ВІЛ-інфіковані. Армія від таких відмовилася, та суспільство відмовитися не може. Не має права...

Не хотілося б узагальнюючих прогнозів. Та все ж: чи не вбачається в нинішньому становищі Одещини й Миколаївщини, що стали епіцентрами поширення в Україні наркоманії, а з нею — й СНІДу, близьке майбутнє всієї нашої держави? Дехто заспокоює: південні регіони, мовляв, об'єктивно приречені, бо заморське зілля проникає передусім через порти. Проте он уже й Донбас їх у цій сумі наздоганяє, й Кривий Ріг. І в самому Києві стає дедалі тривожніше.

Призупинити ці процеси, відродити майбутнє нації можна, лише подбавши про дітей. Ідеться не про показові шоу і не про якісь локальні дії влади на кшталт створення окремого дитбудинку для ВІЛ-інфікованих малюків чи окремої в'язниці для ВІЛ-інфікованих засуджених.

Головний засіб боротьби з наркоманією та СНІДом в Європі та Америці, застерігають нас, — це наполеглива пропаганда здорового способу життя, передусім серед молоді, це всебічна профілактика в групах ризику, широка роз'яснювальна робота серед різних верств населення. Коли дійшли до такого розуміння у Франції, в деяких інших країнах, чисельність ВІЛ-інфікованих відразу стабілізувалася. На Заході відмовилися від переслідування наркоманів (а саме це найчисленніша з погляду зараження СНІДом група ризику. В Одесі, приміром, із загальної кількості зареєстрованих ВІЛ-інфікованих — 65 відсотків шприцевих наркоманів). Створено спеціальні центри, де можна безкоштовно одержати не лише одноразові шприци, а й дозу слабкого наркотику. Надто витратно? Зате безпечно — і не лише для окремої людини, а й для суспільства в цілому. Ще один приклад. Канадці не соромляться розміщувати рекламу презервативів на ... закладках шкільних навчальних посібників. Впроваджено й відповідні навчальні програми.

Нам поки похвалитися нічим, хіба що браком коштів і надлишком святенництва. Такі, бачте, склалися в країні соціально-економічні умови, такий у нас менталітет. Допоки розпатякуватимемо отак, не усвідомлюючи, що гине генофонд нації, сповзатимемо в прірву дедалі глибше. І хтозна, чи взагалі виберемося з неї.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса — Миколаїв.

Комедія з компенсацією

Inhaber ist nur zum Zwecke der Arbeitsverrichtung zum Verlassen der Unterkunft berechtigt.

Владельцу сего разрешается выход из помещения единственно ради работы.

Arbeitskarte

für sowjetrussische Arbeitskräfte

aus Alt-Sowjetrußland

und

Bescheinigung

über eingezahlte Lohnersparnisse

Raum für Fingerabdruck

Час від часу з'являються публікації, від яких стискає серце: перші особи в державі день і ніч журяться, як сплатити компенсацію тим радянським людям, які під час війни примусово були вивезені до Німеччини і працювали на неї. Йдеться, мабуть, за компенсацію з власної кишені. А які нині заробітки, навіть у перших осіб? А ще коли не вмієш або вже нічого вкрасти.

Щодо німців, то ці кинули мільярд гуманітарної допомоги на всіх колишніх із колишнього СРСР —діліться!

Ділили вже в традиціях демократії — довго й потаємно, як злодії: урядові делегації Білорусі, Росії та України. В серпні 1993 року круто поділили: Росії та Україні — по 40 відсотків, Білорусі — 20. Що за цими відсотками? На російську частку — 300 тисяч колишніх остарбайтерів, на українську (таку саму) — понад 650 тисяч душ! Чув, що таке сталося через хибні розрахунки нашого Мінстату. Але, даруйте, чи потрібні були якісь сумнівні розрахунки, коли існували поіменні списки тих, хто повернувся з німецької каторги? Не лише списки, а й персональне досьє на кожного з грифом «сов. секретно». І не десь у підмосковних архівах, а в наших рідних обласних управліннях КДБ-СБУ. Тільки свисни — і подадуть, ще й підборами клацнуть, такі дані, яких тільки душа забажає. Хто-хто, а хлопці із «сірих будинків» призвичаєні до порядку!

Чи свистіли тим хлопцям, чи потребували саме помилкових розрахунків — не мені казати.

Далі теж весело: крутнули «гуманітарну допомогу» через Градобанк — зостався од неї пшик!..

Журяться тепер пан Президент, як сплатити ту допомогу «в передбачуваних розмірах».

Дивний цей світ із його «гуманітарною допомогою»...

Віктор МОГИЛЬНИЙ.

А отак виглядала арбайтскарта. Прикметний напис угорі: «Владельцу сего разрешается выход из помещения единственно ради работы». А який «вихід» ми пропонуємо цим людям тепер?

Сміття — у хату!..

Волання неприбраної планети

Заступник начальника облздороввідділу Алла Мала на брифінгу в облдержадміністрації заявила журналістам, що Дніпропетровщина нині — фактично в умовах епідемії туберкульозу: на сімнадцять відсотків у першому півріччі зросла кількість випадків занедужання. Це потрійні темпи порівняно з минулим роком. І взагалі, сказала Алла Миколаївна, спостерігається зростання інфекційних соціально залежних хвороб, що замовчувати ніяк не можна.

Соціально залежних — тобто тих, які зумовлюють небажані санітарно-побутові реалії. Дуже часто люди нездужають лише через перебування у специфічному середовищі. Як харчуємося, стежимо за своїм самопочуттям, відпочиваємо, наскільки в межах допустимих норм витрачаємося на себе — все це дуже багато важить. Роздратування, невдоволення, стреси теж безслідно не минають. Обтяжливе матеріальне становище — не менша загроза здоров'ю, ніж стихійні лиха або катастрофи.

Чи прогнозує хто-небудь, чим скінчиться, приміром, таке явище? Відтворення населення опустилося до критичної межі, тоді як у неблагополучних сім'ях народжується дедалі більше й більше? А дітлахи частіше, ніж дорослі, потерпають від тих самих соціально залежних хвороб...

Алла Мала розповіла про численні причини небезпечної ситуації, як їх тлумачать медики. Ці причини можна, схоже, звести до одного знаменника: живемо ми по самісінькі вуха у бруді — і економічно, і соціально, і екологічно. І в прямому розумінні — також.

У липні мало не тиждень з багатьох житлових масивів Дніпропетровська не вивозили побутові відходи. Коли сміттєзбірники переповнилися, двірники заходилися складати відходи неподалік під'їздів, найчастіше на дитячих майданчиках. На масиві Перемога, принаймні, запевнили, що «таку команду дано». Сміття гнило, смерділо, кишіло мухами і комахами, розтягувалося собаками. З'явилися навіть пацюки. Оскільки подібне відбувалося вже не вперше, завітав у «Дніпрокомунтранс»: чи не застрайкували знову сміттярі?

— А ми ніколи і не страйкували, — заявив заступник начальника підприємства Едуард Остапенко. —Просто безоплатно працювати вже не можемо. Люди, не отримуючи гроші протягом року, розбігаються хто куди. Парк спецавтомобілів четвертий рік не оновлюється. Немає за що купляти бензин, запчастини...

Усе зрозуміло? І до прикрого банально. Хіба це жарт, що на середину року житлово-експлуатаційні служби обласного центру заборгували сміттярам-автомобілістам два з половиною мільйони гривень. Бюджетна сфера — аж п'ять мільйонів (йдеться про дитячі садки, школи, лікарні, поліклініки, пологові будинки, магазини, їдальні, училища та інститути). Що й казати, коли серед боржників — навіть районні санітарно-епідеміологічні підрозділи та відділи комунального господарства.

Знаємо, що цьому є пояснення. Але чи не в тому головна причина, що сьогодні на кожному кроці несемо сміття у власну хату?

Обіцяли порядок і порядність — а де вони? Проголосили операцію «чисті руки» — і замовкли. А хочеться знати, коли заходимося вимітати, чистити свою державу? Знати і дочекатися.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Благодійність

Здоров'я — дар від пересувної клініки

Ці білі автобуси здалеку пізнають хлопчики і дівчата з Тернопільської, Івано-Франківської, Львівської областей. Знають про них і українські моряки-чорноморці. Понад 40 тисяч дітей вже охоплено безплатним медичним обстеженням та комплексом стоматологічних послуг, які надає благодійна організація «Медична клініка на колесах» — одна з трьох, що діють у нашій державі під егідою Української лютеранської церкви.

Уперше автобуси, обладнані за останнім словом світової медтехніки (вартість кожного — понад 40 тисяч американських доларів), побували в столиці з тим, щоб провести профілактичні обстеження юних киян, передусім тих, хто зазнав згубного впливу чорнобильського лиха.

— Лікарі у нас працюють тільки щиросердні. Адже ми бачимо свою місію не лише в тому, щоб полікувати, а й розповісти кожній дитині, — каже координатор із стоматології, головний стоматолог Тернопільської області Олександр Кухарчук. — Профілактика — одна із складових діяльності «автобусних» клінік. Наші лікарі пройшли підготовку під керівництвом американських колег і тепер поширюють передовий досвід.

«Клініка на колесах» працює всюди, де можна підключитися до джерела електроенергії. У педіатричному автобусі лише кілька хвилин потрібно для того, щоб зробити і отримати результати будь-яких найскладніших аналізів.

— За незначного захворювання наші пацієнти безоплатно забезпечуються на весь курс лікування медикаментозними засобами, — доповнює колегу координатор з педіатрії Оксана Іноземцева. — У разі виявлення ускладнень видаємо направлення до базових медичних закладів.

Кому ж українська дітвора має завдячувати за високоякісну медичну допомогу?

— Насамперед, виконавчому директорові благодійної організації «Думки про віру», єпископу Української лютеранської церкви Ярославові Шепелявцю, діаспорі, американським лікарям, які пройнялися турботою про підростаюче покоління молодої демократичної держави, — пояснює представник місії «Думки про віру» Валентина Полозова. — Можна багато з найвищих трибун говорити про любов до ближнього. А можна матеріалізувати цю любов і робити потрібну людям справу.

Пан Ярослав Шепелявець вкотре навідався в Україну. Цього разу як учасник II Всесвітнього форуму українців. На отчій землі багато хто сказав йому щире спасибі. Адже тепло його серця зігріває нас навіть через океан.

Володимир ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: таїнство лікування в «автобусній» клініці.

Фото автора.

Вона вмирала під спалахами фотокамер...

Принцеса Діана, яка ще за життя стала легендою

Катастрофа сталася в Парижі в суботу о 22.35, коли чорний «Мерседес-600» на великій швидкості —приблизно 150—170 км на годину — врізався в опору підземного тунелю. Машина, керована співробітником паризького готелю «Ріц», намагалася відірватися від переслідування фоторепортерів-«паппарацци», що вистежили Діану з її новим нареченим єгипетським мільярдером Доді аль-Файєдом ще в готелі та влаштували погоню. Діані втекти не вдалося. Вона вмирала на очах у «мисливців», а ті робили її передсмертні знімки.

Наприкінці минулого тижня у французькій газеті «Монд» принцеса Діана казала, що втомилася від переслідувань журналістів: «Преса нещадна. Вона нічого не вибачає, а тільки цькує за помилки». Сім затриманих на місці катастрофи «паппарацци», очевидно, постануть перед судом. Їх звинувачують у ненавмисному вбивстві та ненаданні першої допомоги. Президенти, політики, зірки шоу-бізнесу й пересічні громадяни засуджують журналістське «мисливство» на знаменитих людей, а британські журналісти закликали всі видання не купувати передсмертні знімки Діани.

Смерть леді Ді — національна трагедія Великобританії, вона, без перебільшення, приголомшила весь світ. Адже ще за життя принцеса Діана стала легендою. Вона відвідала багато країн, не боялася бувати в гарячих точках. Її благодійницька діяльність викликала захват. Діана мріяла бути «принцесою сердець» — і домоглася свого. Її любили, про неї хотіли знати все: що їсть на сніданок, як одягнена, де і з ким проводить час... Саме тому її знімки коштували так дорого. І саме тому на неї полювали фотокори. Хоч як це дивно звучить, але Діану вбила не лише агресивність преси, а й любов тих, хто хотів бачити її знімки та читати про неї на сторінках видань.

Учора в головному соборі Лондона — Святого Павла —правили спеціальну скорботну службу. Тут 16 років тому Діана Спенсер виходила заміж за принца Чарльза. Подружнє життя досить швидко дало тріщину: у пресі з'явилися знімки, на яких Чарльз обнімав зовсім не свою дружину. А потім кількарічні скандали, спричинені занадто вільним трактуванням принцом Чарльзом поняття подружня вірність. Врешті — розлучення і нова серія викриттів цього разу щодо нового обранця Діани Доді аль-Файєда.

Нині натовпи людей несуть квіти: у Лондоні — до лондонського помешкання Діани, а в Парижі — на місце катастрофи. Розважальні заходи відмінено не тільки у Великобританії, а й у Франції. Тіло 36-річної леді Ді вже перевезено до Лондона. В останній подорожі поруч з нею були Чарльз і сестри Діани... Її буде поховано 6 вересня у родинному маєтку.

А тим часом до Лондона надходять співчуття. Ці слова належать міністрові закордонних справ Італії Ламберто Діні: «Діана була особистістю, її всі знали й обожнювали. Неймовірно, що сталася ця трагедія. Адже в неї були діти... Це — шок, як я вважаю, для всіх країн, для всіх громадян світу. Вона не заслуговувала на такий кінець, абсолютно ні, у такому молодому віці...»

За матеріалами зарубіжної преси.

Хроніка. Факти. Події

● *Токіо*

На згадку про великий землетрус

Майже 8 млн. осіб брали участь у традиційних навчаннях, які щороку проводять у Японії в день Великого землетрусу Канто 1923 року. У 27-й раз за ініціативою центрального уряду місцева влада, а також населення токійської та ще 12 сусідніх префектур відпрацьовували колективні дії з урятування людей у разі виникнення в центральній частині країни підземних поштовхів потужністю більш як 7 балів за шкалою Ріхтера.

● *Коломбо*

Бої розпочато знову

Після нетривалого затишшя з новою силою розгорнулися бої в північній частині Шрі-Ланки, контрольованої урядовими військами. Як зазначено в поширеній у Коломбо заяві Міністерства оборони Шрі-Ланки, загони бойовиків ТОТІ атакували позиції частин ланкійської армії, зосереджених біля міста Кіліноччі у північному районі Ванні. У бою, що тривав кілька годин, 10 екстремістів убито і ще кілька десятків одержали поранення. За даними Міністерства оборони, серед військовослужбовців втрат немає.

● *Пномпень*

Король закликає до миру

Відновлено бої в районі населеного пункту Осмач на південному заході Камбоджі між урядовими військами та об'єднаними силами роялістів та «червоних кхмерів».

Сторони припинили вогонь минулої п'ятниці у зв'язку з прибуттям до Камбоджі короля Нородома Сіхнука. У неділю монарх закликав ворожі політичні сили країни «почати неформальні переговори за його моральної підтримки».

● *Ашгабад*

Боротьбу за нафту розпочато

Уряд Туркменистану оголосив, як і планувалося, про початок першого раунду міжнародного тендера з розвідки і видобутку нафти на туркменському шельфі Каспійського моря. Того ж дня компетентний орган з використання вуглеводневих ресурсів при президенті Туркменистану почав розсилати зацікавленим компаніям запрошення, а також списки перспективних блоків, які буде виставлено на перший раунд тендера. Заявки на участь у тендері прийматимуть до 28 листопада, після чого компетентний орган приступить до аналізу й оцінки пропозицій. Переможців буде названо 1 січня наступного року. Першу презентацію тендера з освоєння вуглеводнів на Каспії Туркменистан проведе 7—10 вересня у Відні та 11—12 вересня — у Лондоні. Наступні дві заплановано на жовтень у Х'юстоні та Ашгабаді.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Серби, де ваша єдність?

Події, що відбулися в Республіці Сербській останніми днями, поставили великий знак запитання на майбутньому цієї частини Боснії та Герцеговини. Боснійських сербів, які монолітно трималися впродовж тривалої балканської кризи, тепер розділено на два ворогуючих табори.

Два висновки з теми «Як розділяють народ» можна зробити після останніх (чи останніх узагалі?..) подій кінця минулого тижня, коли відбулися зіткнення між прихильниками колишнього президента РС Радована Караджича та миротворчими силами НАТО в БіГ і водночас критичне загострення протистояння між таборами Караджича та Біляни Плавшич нинішнього боснійсько-сербського президента.

Висновок перший: розкол у Республіці Сербській є «зразково-показовим» прикладом того, як боротьба окремих осіб за владу здатна розділити навіть такий згуртований народ, яким були серби під час війни з хорватами та боснійськими мусульманами. Гуртували цей народ не в останню чергу саме Караджич і Плавшич, колишні однодумці. І колишній, і нинішній президенти використовували тоді радикальні націоналістичні ідеї та гасла, антинатовські настрої сербів... Але тепер за Караджичем полює Міжнародний трибунал, а Плавшич постала в іпостасі друга США та прихильниці втілення Дейтонських угод. Настрої змінилися.

Висновок другий: нинішня сербська криза наочно демонструє, яку велику роль у розколі суспільства може зіграти третя сила. Захід робить ставку на Плавшич, підтримує її і словом, і дуже часто ділом. Минулої п'ятниці американські солдати з миротворчого контингенту НАТО взяли в кільце поліцейську дільницю в місті Брчко: таким чином вони намагалися підтримати нового начальника місцевої поліції, призначеного Плавшич. Як наслідок, відбулося зіткнення натовців та місцевого населення, є поранені. Окрім того, натовський контингент узяв на себе обов'язки з пошуку й арешту тих, кого Міжнародний трибунал у Гаазі класифікує як військових злочинців (об'єкт номер один — Радован Караджич). Можна сперечатися щодо законності цих дій контингенту НАТО в БіГ і відповідності їх наданому натовцям мандата, але одне безперечне: втручання іноземців у внутрішні справи сербів під час нинішньої політичної кризи лише поглиблює протистояння. Втім, на думку західних політиків, мета виправдовує засоби. «Ми хочемо допомогти Сербській Республіці в подоланні кризи, і допомога ця здійснюватиметься через президента Біляну Плавшич», — заявив спеціальний представник американського Білого дому Роберт Гелабрд.

На боснійських сербів чекають нелегкі часи...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Про мило, канадські гроші й просто любов

СКІЛЬКИ коштує брусочок мила? Копійки. А скільки таких брусочків потрібно купити, щоб 350 дітей могли протягом року вмивати свої личка? Якщо порахувати, то сума виходить чималенька. І ці кошти доводиться шукати не їхнім мамам і татам. Бо діти ці — сироти. Домівкою для них став Раївський навчально-виховний комплекс (у складі загальноосвітньої школи-інтернату з сирітським відділенням та ліцею агрохімічного профілю). А якщо в грошах виміряти зусилля, яких докладає директор Валентина Бараненко, щоб спробувати вибити необхідні кошти у спонсорів (держава вже давно однозначно сказала «зась»), то такий брусочок — на вагу золота...

Ця мильна історія має щасливий кінець. Як завжди, допоміг «закордон», а точніше — канадсько-українська благодійна організація «Приятелі дітей». Голова українського відділення організації Марина Криса вважає, що робота, яку кілька років тому розпочали канадські доброчинці, є прикладом для України: як саме необхідно допомагати дітям-сиротам. Область за областю загони, організовані на кошти пожертвувань канадських громадян (а з часом цю акцію почав фінансово підтримувати й уряд Канади), об'їздили всі сирітські будинки в нашій державі. Знайомилися з директорами, дітьми, розпитували, чого там потребують передовсім, що необхідно привезти наступного разу. І завжди (!) виконували обіцянки. Якщо везли одяг, то конкретних розмірів, якщо медикаменти — то найнеобхідніші. І, здавалося б, чому доля наших сиріт так хвилює канадців. Адже це не канадська держава винна, що наші жінки народжують небажаних дітей і залишають їх у пологових будинках, що сім'ї не мають грошей прогодувати своїх нащадків та підкидають їх на смітники і взагалі у тому, що таке ганебне явище, як дитячі будинки, є тільки в країнах, котрі довгий час жили за соціалізму. Але в Канаді до цього ставляться інакше, справедливо вважаючи, що тоді коли Україна переживає економічну кризу і кожен бореться за своє виживання як може, найбеззахисніші жертви — сироти.

«Діти не винні, — каже Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Крістофер Вестдал. — Вони наше майбутнє. Ось чому необхідно морально і практично допомагати їм». Здається, останнім часом це починають розуміти і у нас. Принаймні завдяки тому, що в раді директорів цієї організації — Голова Національного банку Віктор Ющенко, який, за його словами, не міг стримати сліз, коли дивився документальний фільм, знятий «приятелями» в дитячих будинках, — чимало дитячих будинків змогли хоч трошки покращити свої фінансові справи. Так, Валентина Бараненко розповіла, що їм вдалося зробити капітальний ремонт на спонсорські гроші. Скільки разів вона зверталася до різних комерційних банків, але кошти вони виділили тільки, коли надійшло розпорядження з Києва...

З Валентиною Бараненко я познайомилася в Посольстві Канади в Україні, на прийомі, присвяченому передачі Канадою внеску 13 500 гривень, що підуть на створення Асоціації директорів сирітських будинків та підвищення їх професійного рівня. Віктора Ющенка на прийомі не було. І шкода, бо чимало директорів хотіли його побачити. Наслухавшись про можливості Національного банку, з ним, наприклад, хотів поговорити директор Молочанської спеціалізованої школи-інтернату Юрій Герасимов, якого потенційні спонсори досі на поріг не пускають...

Та річ не лише в грошах. Поки діти малі, вони не розуміють скільки коштує і ремонт школи, і мило, і одяг. Але дуже цінують увагу і любов. Так сталося, що першими, хто поставився до них як до людей, хоч і дуже маленьких, були громадяни чужої держави (не хочу ображати вихователів і викладачів дитбудинків, адже їх повсякденну опіку вони сприймають як щось природне). І не здивуюся, якщо з'ясується, що кожен третій вихованець сиротинця мріє емігрувати до Канади і жити серед більш рідних йому людей. Це тільки дорослі думають: малі вони, ще нічого не розуміють. Але ці малі вже на власній біді збагнули, як важко жити в країні, де дітей захищають тільки 1 червня.

Наталя ФІЛІПЧУК.

СЬОГОДНІ в гостях у читачів «Голосу України» — журналісти газети Олій Мажлісу (парламенту) і Кабінету міністрів Республіки Узбекистан «Халк сузі» («Народне слово»).

Тиждень тому ця газета присвятила цілу сторінку розповіді про життя України напередодні святкування шостої річниці проголошення нашої незалежності. 1 вересня вшосте День незалежності відзначали громадяни Узбекистану. З цим знаменним святом і пов'язаний «візит у відповідь» узбецьких журналістів. І от тепер, за сприяння Посольства Республіки Узбекистан в Україні та інформаційного агентства «Жахон», публікуємо матеріали, що розповідають про сьогодення республіки.

Наш ключ — п'ять принципів

В Узбекистані вироблено власну модель переходу до ринкових відносин. Цей шлях визначено відповідно до національних особливостей республіки, умов і можливостей, традицій, історії та характеру народу Узбекистану. Основні положення цієї концепції відомі як п'ять принципів Президента Республіки Узбекистан І. Карімова, що знайшли визнання не тільки в нашій країні, а й в інших державах.

Пріоритет економіки перед політикою, причому економіка має бути деідеологізована; головним реформатором є держава; закон повинен мати верховенство над усім; сильна соціальна політика; перехід до ринку має бути поетапним.

Суверенітет, незалежність і самостійність є найвищими цінностями й головними пріоритетами для республіки та її громадян. Узбекистан, виступаючи за рівноправну і взаємовигідну інтеграцію та кооперацію, всебічне співробітництво з усіма країнами, рішуче відкидає будь-які спроби обмеження державної незалежності. Для нас неприйнятні жодні союзи і блоки, пов'язані з утворенням наднаціональних, наддержавних структур, обмеженням права народу самому, спираючись на власні сили, вирішувати свою долю.

Така позиція здобуває дедалі більше розуміння й підтримку світової спільноти. Нині Узбекистан визнали більш як 150 країн світу, з майже 100 з них встановлено дипломатичні відносини. У республіці акредитовано 88 іноземних представництв.

Узбекистан як повноправний учасник входить практично до всіх міжнародних політичних, економічних і культурних організацій, таких як Організація Об'єднаних Націй, Організація з питань безпеки і співробітництва в Європі, Міжпарламентський Союз, Міжнародний валютний фонд, Всесвітній банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, Міжнародна організація праці та десятки інших.

Міжнародний авторитет, повага країн і народів — найбільший політичний, духовний і моральний капітал, який не можна купити ні за які гроші. Це — головний скарб незалежного Узбекистану.

У цьому плані послідовна незалежна миролюбна політика Узбекистану приносить неабиякі плоди. Ось деякі цифри. Зовнішньоторговельний оборот республіки зріс з 2 млрд. доларів США у 1994 році до 9 млрд. у 1996 році.

Величезне значення для нашої країни, що розвивається, мають іноземні інвестиції, спрямовані на структурну перебудову народного господарства, модернізацію і реконструкцію виробництва, освоєння нових технологій, створення трудомістких і наукоємних виробництв. Нині в Узбекистані здійснюються проекти з участю іноземних інвестицій обсягом 6 мільярдів доларів США.

Національний банк республіки має кореспондентські відносини з 235 найбільшими зарубіжними банками у 35 країнах світу. Цілеспрямовано виділяються великі кредити Узбекистану під конкретні програми.

Таким чином, Узбекистан, нарощуючи міжнародні зв'язки та співробітництво, прискорює свій рух шляхом поступу й процвітання.

Алішер АГЗАМХОДЖАЄВ,
Тимчасовий Повірений у справах Республіки Узбекистан в Україні.

Тепло «Батьківщини»

Про вечори в «Добрій хаті», що їх проводить Український культурний центр, багато хто не тільки чув, а й був їх активним учасником.

«Батьківщина» незмінно збирає на свої «вечорниці» численних гостей. Постійними відвідувачами їх є як пересічні громадяни, так і відомі актори, художники, літератори — люди найрізноманітніших професій, віку, національності. Показати свої «таланти» — головна умова прийняття в члени «Батьківщини».

А головним сценаристом і режисером вечорів є голова Українського культурного центру Станіслав Мансуров-Ковригенко, чиї організаторські здібності й заслуги у зміцненні дружби, розвитку добрих традицій відзначено високою урядовою нагородою — орденом «Дустлик».

— Станіславе Петровичу, яке кредо «Батьківщини»?

— Наш центр уникає масштабних заходів, намагаємося на вечорах створити атмосферу родинності, коли зустрічаються люди, близькі одне одному за духом. Відійшли ми й від слова «національний», оскільки не збираємося замикатися в якихось рамках. На вечорах «Батьківщини» рівною мірою представлено мистецтво різних народів. Бути значущими й запам'ятовуватися заходи можуть лише тоді, коли вони до душі тим, для кого призначені. Оце недавно провели свято вареників. Я навіть і гадки не мав, що їх може бути така незчисленна розмаїтість. Є у нас і чудові вишивальниці, як, приміром, Тетяна Кравець, Надія Таїпова. Відтоді невдовзі відкрити при центрі культурно-виробничу торговельну компанію «Хортиця». Створимо майстерні, залучимо наших умільців, хай навчають свого мистецтва молодь, робочі місця для всіх охочих забезпечимо.

Центр виступив з ініціативою відкрити в Україні музей прикладного мистецтва й живопису, де можна було б виставляти твори узбекистанців. До того ж, перебуваючи в Києві і розмовляючи з представниками уряду, я також запропонував створити Будинок творчості. Багато що з задумок у плані співробітництва виклав у дні Всесвітнього форуму українців.

В Узбекистані проживає близько 300 тисяч українців, для яких ця стародавня земля стала другою батьківщиною. Скільки пам'ятаю, завжди відчував себе узбекистанцем. Хоча й знаю, що разом з іншими був евакуйований до республіки з України.

Мені пощастило виховуватися у Янгіюльському дитбудинку для обдарованих дітей, а потім у Ташкентському. Виявився, як з'ясувалося, здібним музикантом. Попри юний вік, мене навіть запросили виступати з джазовим ансамблем. Тоді їх чимало було в Ташкенті, практично в кожному парку щовечора лунали естрадні мелодії.

Особливо запам'ятався такий випадок. У Державному театрі опери та балету захворів один з оркестрантів. Керівництво театру звернулося до музичного училища, де я тоді вчився, з проханням допомогти. І обрали мене. Досі пам'ятаю хвилювання, яке відчував, виконуючи свою партію. Не знаю вже, як зіграв, але оркестр наступного дня зустрів мене стоячи і з оплесками.

Відтоді, либонь, зрозумів, що кожен, на зразок альпініста, має загартовуватися через власні «сходження» в роботі та в житті.

Нафтова незалежність

22 серпня 1997 року почав роботу Бухарський нафтопереробний завод. Стала до ладу перша черга. Ця подія стоїть в одному ряду з пуском Асакінського автомобільного заводу, з діяльністю СП «Зарафшан—Ньюмонт».

Озирнімося в недалеке минуле. 1991 року до Узбекистану було завезено з Росії та інших держав 4,5 мільйона тонн нафти і нафтопродуктів. Минуло лише шість років після здобуття незалежності, і вже 1997-го Узбекистан почав експортувати нафтопродукти, у тому числі авіаційний гас.

Хоча завод і зветься Бухарським, та заради справедливості нагадаймо, що розташований він приблизно за 40 кілометрів від відомого у всьому світі священного міста — у невеликому населеному пункті Караулбазар. Втім, не так уже й важливо, яку назву одержав завод. Набагато важливіше, що він почав працювати на енергетичну незалежність республіки.

... Бухара лишилася позаду, а попереду — гола пустеля з неповторними барханами. І якось не йметься віри, що машина прямує до об'єкта, про який говорить вся країна. Куди не глянь — скрізь безживний простір. І палюче сонце. Вчені підрахували, що в середньому по Узбекистану 270 сонячних днів на рік. Це — пересічно. Та Узбекистан великий. Так от: місцеві мешканці твердять, що у них на рік 300 сонячних днів, з яких 200 — спекотних, а решта сто — дуже спекотних.

Так це чи ні, але те, що будівничим нафтопереробного заводу довелося працювати у нелегких, а інколи і в екстремальних умовах, — незаперечний факт.

Начальник БМУ-1 Б. Алімов пригадує:

— Почали в листопаді 1994 року. Тут були самі бархани, деякі з них сягали 6 метрів заввишки. Перемістили тисячі тонн грунту. А тепер і самі не віримо, що тут бархани були, хоча бачили їх на власні очі.

Нині на цьому місці естакада — гордість будівельників. Повна її назва така: двостороння залізнична естакада одночасного наливання 54 чотиривісних цистерн.

Це чи не найпримітніша споруда всього комплексу заводу. Завдовжки 330 метрів, вона здається значно довшою. Напевне, тому, що виконана в залізобетоні з металоконструкціями, естакада видається напрочуд легкою і елегантною. Технологічної краси надають їй численні труби, пофарбовані в синій, червоний і сріблястий кольори, кожен з яких має свій сенс.

Загалом на будівництві в різні періоди було задіяно від півтори до двох тисяч будівельників. Це їм довелося під спекотним, палючим сонцем пустелі влітку і під холодними дошкульними вітрами короткої зими зводити цю споруду. І от об'єкт готовий і стає до ладу.

Надра Республіки Узбекистан відзначаються високим потенціалом нафтогазоносності. Понад 60 відсотків території республіки є перспективними щодо видобутку нафти й газу. Тут розташовані п'ять нафтогазоносних регіонів: Устюрський, Бухаро-Хівінський, Південно-Західно-Гіссарський, Сурхандар'їнський і Ферганський, де відкрито понад 150 нафтових і газових родовищ. Серед них такі великі родовища, як Газлі, Шуртан, Кокдумалак, Гіджак тощо. Глибина залягання продуктивних товщ родовищ нафти і газу коливається від 800 метрів у Бухаро-Хівінському регіоні до 6.000 і більше метрів у центральній частині Ферганської долини.

1995 року вперше в своїй історії Узбекистан досяг нафтової незалежності.

Нинішній винуватець урочистості — третій числом нафтопереробний завод в Узбекистані. До цього на нашій території діяли Ферганський (який, до речі, нині піддано докорінній реконструкції) та Алтиарикський нафтопереробні заводи.

Не можна не сказати і про те, що об'єкт збудовано за допомогою партнерів із Франції. Вони привезли сюди частину обладнання, поділилися новітніми технологіями у галузі нафтопереробки.

Лев СПИРИДОНОВ,
кореспондент «Народного слова».

ЯДЕРНІЙ ЗБРОЇ — НІ!

Ініціатива Президента Узбекистану Іслама Карімова, що пролунала в його виступах на 48-й сесії Генеральної Асамблеї ООН і на Лісабонському саміті ОБСЄ, стала нині реальним чинником міжнародного життя, який працює на зміцнення регіональної безпеки, безпеки всього людства.

Пропозиція створити в Центральній Азії вільну від ядерної зброї зону одностайно підтримана главами держав регіону на Алматинській зустрічі. Її підтримано також у таких авторитетних міжнародних організаціях, як ООН, ОБСЄ, МАГАТЕ. В роботі Ташкентської конференції вже висловили бажання взяти участь близько 30 держав і міжнародних організацій.

Тому не випадковий інтерес до проекту створення вільної від ядерної зброї зони в Центральній Азії з боку світової преси. Міжнародний форум відкриється в столиці Узбекистану 15 вересня, однак можна сказати, що дискусія за його порядком денним уже почалася — на сторінках авторитетних видань різних країн світу.

З надією дивляться народи світу на підготовку міжнародного форуму в столиці Узбекистану... Що ж, це ще один стимул для центральноазійських держав спільно з ядерними державами докласти всіх зусиль для створення на планеті нової, п'ятої числом, зони, вільної від ядерної зброї.

О. ШАТУНОВСЬКИЙ,
кореспондент ІА «Жахон».

МИ ТВОЇ ДІТИ, УЗБЕКИСТАНЕ!

Надія на світле, прекрасне прийдешнє Узбекистану міцніє від усвідомлення того, що незалежність ми здобули в природному, неминучому історичному процесі. У цьому можна вбачати благословіння самого Всевишнього. Нині Узбекистан, як незалежна, суверенна держава, має своє ім'я, державні кордони, прапор, герб, гімн, президента. Прапор Узбекистану майорить над будинком ООН, над нашими посольствами і представництвами у десятках країн світу.

Нині Узбекистан — наш! Тепер ніхто не зможе заплямувати нашу історію, знеславити імена таких великих історичних особистостей, як Амір Тімур і Бабур, зганьбити таких славетних представників національної інтелігенції, як Чулпан, Фітрат, Абдулла Кадирі, Усман Насир, Файзулла Ходжаєв. Ніхто не зможе заборонити наші національні свята — Навруз, Ійд Рамазан, Курбан хайїт, ганити людей за участь у традиційних церемоніях і обрядах. Тепер нікому не дано право «наводити порядок» у республіці, як за часів пам'ятної «узбецької справи». Ми — господарі у власному домі, і нам самим вирішувати, як жити.

Одним з найважчих випробувань XX століття для багатьох народів стала можливість незалежного розвитку. Легендарний птах Хумо змахнув крилами і над нашим народом. За легендою, він приносить щастя тому, на кого впаде його тінь. Та щоб нас справді супроводжували успіх і удача, треба самовіддано працювати. Незалежність дає можливість кожному проявити себе в будь-якій царині на благо Батьківщини.

То працюймо ж так, щоб крила незалежності Узбекистану були сильні, а політ — високий і далекий.

Аббасхан УСМАНОВ.

ПОДАРУНОК ВІД ПРЕЗИДЕНТА

Зворушливий сюрприз приготував уряд Республіки Узбекистан до шостої річниці. Крім головного свята — Дня незалежності, у рамках програми заходів із забезпечення реалізації інтересів людини, оголошеної спеціальною постановою Кабінету міністрів № 91 від 19 лютого 1997 року за підписом Президента Іслама Карімова, кожному першокласникові по всій республіці до першого вересня вручено безкоштовно ранець з усім, що потрібне для навчання.

Гроші — 540 мільйонів сумів — виділено з бюджету республіки. У середньому по 850 сумів на кожного з 636 тисяч дівчаток і хлопчиків, які вперше цього року пішли у перший клас. Таких подарунків у таких масштабах дітям не робили ще ніколи в жодній країні.

Крім того, малозабезпеченим, від першого до четвертого класу (а це приблизно близько 15 відсотків учнів кожної школи), буде видано на зиму теплий верхній одяг і взуття.

От що сказали нашому кореспондентові з цього приводу в Міністерстві народної освіти: «Все буде якнайдобротніше. Щоб дітлахи з радістю користувалися й носили».

Інформація про перший випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Центр післяприватизаційної підтримки підприємств»

I. Основні дані про емітента

1. Фірмове найменування: Відкрите акціонерне товариство «Центр післяприватизаційної підтримки підприємств» (далі — Товариство).

2. Місцезнаходження: Україна, 330095, Запоріжжя, вул. Українська, 50.

3. Рішення про створення Товариства прийнято засновниками (протокол № 1 від 14.08.97 р. зборів засновників):

— Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Запорізькій області;

— Відкритим акціонерним товариством «Акціонерна компанія «Південтрансенерго»;

— Товариством з обмеженою відповідальністю «Науково-виробнича фірма «Форум»;

— Закритим акціонерним товариством «Інвестиційний фонд «Інфоглобус»;

— Товариством з обмеженою відповідальністю «Січ-інвест».

4. Передбачуваний мінімальний розмір статутного фонду: 109 000 грн.

Засновники в порядку, визначеному установчим договором про створення Товариства, роблять внески до статутного фонду, в тому числі:

— Регіональне відділення Фонду державного майна України по Запорізькій області внесок у формі майна (комп'ютерної та оргтехніки, комплектувальних до неї) на загальну суму 72 000 (сімдесят дві тисячі) грн.;

— інші засновники внески у грошовій формі на загальну суму 37000 (тридцять сім тисяч) грн.

5. Товариство створюється на необмежений термін з метою одержання прибутку та використання його в інтересах акціонерів і Товариства.

Предмет діяльності Товариства визначається його статутом.

II. Дані про випуск цінних паперів

1. Рішення про випуск акцій прийнято засновниками (протокол № 1 від 14.08.97 р.) з метою формування статутного фонду Товариства.

2. Категорії акцій, загальна сума емісії, кількість і номінальна вартість акцій:

Категорії акцій	Серія акцій	Порядкові номери	Номінальна вартість, грн.	Кількість, шт.	Загальна сума емісії, грн.
Прості іменні	А	з 000 001 по 109 000	1 (одна)	109 000 (сто дев'ять тисяч)	109 000 (сто дев'ять тисяч)

Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

3. Власник акцій має право:

— брати участь в управлінні Товариством, розподілі його чистого прибутку;

— одержувати інформацію про діяльність Товариства, відчужувати належні йому акції на користь акціонерів, інших осіб і Товариства;

— інші права, передбачені чинним законодавством і статутом Товариства.

4. Засновники мають переважне право на:

— придбання акцій додаткових випусків пропорційно належній їм кількості акцій на момент прийняття рішення про додатковий випуск акцій;

— викуп частки держави в статутному фонді пропорційно належній їм кількості акцій на момент прийняття рішення про продаж державних акцій.

III. Організація розміщення цінних паперів

1. Розміщення акцій Товариства здійснюється шляхом відкритої передплати.

Відкрита передплата на акції Товариства проводиться за адресою: Україна, 330095, Запоріжжя, вул. Українська, 50.

2. Термін відкритої передплати — з 8 по 10 вересня 1997 р. включно. Початкові грошові внески у розмірі не менш як 30% номінальної вартості акцій переказувати на р/р 1467269 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827. На підтвердження внеску засновники видають передплатникам тимчасові свідоцтва, які після реєстрації випуску акцій обмінюються на сертифікат акцій за умови повної сплати номінальної вартості.

3. Після закінчення вказаного в інформації терміну передплата припиняється. Якщо до того часу не вдалося покрити передплатою 60 відсотків акцій, Товариство вважається незаснованим. Особам, які передплатили акції, повертають внесені ними кошти не пізніш як через 30 днів.

У разі, якщо передплата на акції перевищує розмір статутного фонду, засновники можуть відхиляти зайву передплату. Відмова у передплаті проводиться згідно із переліком передплатників з кінця переліку. У разі, якщо засновники не відхиляють зайву передплату, рішення про прийняття чи відмову зайвої передплати приймають установчі збори. У разі прийняття рішення про передплату, що перевищує розмір, на який було оголошено передплату, відповідно збільшується передбачений статутний фонд.

Засновники в будь-якому випадку зобов'язані бути утримувачами акцій на суму не менш як 25% і терміном не менше двох років.

4. Дата та місце проведення установчих зборів — 12 вересня 1997р. о 15-00 за адресою: Запоріжжя, вул. Українська, 50.

IV. Фактори ризику

Можливими факторами ризику в діловій діяльності емітента є:

— погіршення політичного та економічного становища в державі;

— законодавчі зміни економічної і податкової політики держави в бік погіршення становища суб'єктів підприємництва;

— значне зниження платоспроможного попиту на продукцію (роботи, послуги) емітента.

"МЫ ДЕЛАЕМ МАЛЫЕ УСТАНОВКИ, ЧТОБЫ НАШИ КЛИЕНТЫ СТАЛИ
БОЛЬШИМИ БИЗНЕСМЕНАМИ"

Мини-заводы малого и среднего тоннажа по производству высококачественного СПИРТА и ВОДКИ

НО "КОНВЕРСИЯ"

банковская гарантия + бизнес-план

г.Москва, Софийская наб., 24/3, тел.: (095) 529-77-80, 233-27-41, факс: (095) 529-33-44(24 часа).

АВТОСАЛОН ВЕЛЬБОТ

ЗИЛ 5301

ТОРГ УМЕСТЕН

ПОСТОЯННО ПРОДАЕТ МАЗ, КамАЗ, ЗИЛ, КрАЗ.

Наш адрес: г.Киев, ул. Железнодорожное Шоссе, 53, 2-й этаж Тел.: (044) 294-8538, 294-8421, 294-8366

До уваги керівників вищих навчальних закладів, технікумів, коледжів, деканів економічних факультетів, завідуючих кафедрами економічних дисциплін

Факультет післядипломної освіти викладачів економічних дисциплін (ФПОВ) Київського національного економічного університету в другому півріччі 1997 р. пропонує підвищення кваліфікації викладачів з видачею свідоцтва державного зразка за програмами підготовки бакалаврів і спеціалістів за такими напрямками:

6—22 жовтня	— фінанси і кредит
	— облік та аудит
	— міжнародна економіка.
10—26 листопада	— економіка підприємства
	— маркетинг.
8—24 грудня	— фінанси і кредит
	— облік та аудит
	— економічна статистика.

Навчальною програмою передбачено:

— лекції, індивідуальні консультації;

— відвідування занять (за згодою) викладачів університету;

— ознайомлення з сучасною навчально-методичною літературою;

— практична робота за комп'ютером;

— ознайомлення з довідково-інформаційним фондом економічної літератури і дисертацій;

— стажування на відповідних кафедрах.

Бажаючим навчатись на факультеті потрібно перdesignated платити...

Фирма «Якар» постоянно реализует:

проволоку ВР-1, ОК;
рельс крановый, промышленный, рудничный;
полосу лемешную, лемех;
трубную заготовку;
чугун.

Тел. (0562) 50-50-71; тел./факс 42-79-06.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-1224/7-73 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Астра». Юридический адрес: г. Харьков, ул. Корчагинцев, 1, кв. 608. ОКПО 22717744. Р/с 8467495 в АВУБВ «Грант».

Претензии принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Постійно реалізуємо:

трактори МТЗ 80М; УК; 82М; УК; Т70; автомобілі МАЗ; двигуни Д-245; Д-243 — за доступними цінами.

Можливий бартер на сільськогосподарську продукцію.

Тел./факс у Луцьку: (03322) 4-33-84, 4-42-57, 4-40-01.

До відома громадськості

Фірма «БОВІ» звернулась до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території України.

Поштова адреса: 252070, м. Київ, вул. Сагайдачного, 1.

Телефон: (044) 462-55-78, факс: 462-55-77.

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ
ВКЛАДЫШИ
ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
ТУРБОКОМПРЕССОРЫ

ЧП "СПАРК"
Киев, пр. 50-летия Октября, 10-В
Тел./факс: (044) 474-4177

До відома учасників ЗІФ «Перший Український фонд приватизації»!

Адміністрація ЗАТ ЗІФ «Перший Український фонд приватизації» сповіщає, що виплата дивідендів за компенсаційними сертифікатами, які було обмінено на інвестиційні сертифікати фонду, здійснюється з 1 липня 1997 року за адресою: Київ, вул. Фрунзе, 15, тел. 462-56-11, 462-55-27, або за письмовою заявою поштовим переказом на адресу чи за реквізитами учасника фонду.

Також повідомляємо, що з метою зменшення поточних витрат радою директорів прийнято рішення про поступове припинення діяльності регіональних пунктів обміну приватизаційних паперів ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

Адміністрація ЗАТ ЗІФ «Перший Український фонд приватизації».

ПКФ «Насосмашсервис»

ОАО «Свесский насосный завод»

Производит и реализует насосы:
— паровые ПДГ, ПДВ
— дозировочные НД
— трехплунжерные ПТ, Т
— пневмоприводные ПНВ
— мембранные МН
— артезианские 20А; 24А; 20НА
— центробежные АНЦ, АНЦС
— герметичные ЦГ
— вакуумные ВВН
— ручные РПН, ПР и др.

Выполняем монтаж, сервисное обслуживание, комплектация запчастями.

Создаем диллерскую сеть.

Тел.: (05456) 6-37-90; 6-34-87; 6-35-70.
Тел./факс: (05456) 6-34-87.

Правління ВАТ **«Каховський завод великопанельного домобудування»** повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 10 жовтня 1997 р. о 12.00 за адресою: Каховка, «Каховський завод великопанельного домобудування», актовий зал.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про хід приватизації та результати роботи за 1996 фінансовий рік та перше півріччя 1997 р.
2. Затвердження статуту в новій редакції.
3. Вибори керівних та контролюючих органів товариства.
4. Різне.

Початок реєстрації о 10.00.

Арбитражный суд Кировоградской области 12.06.97 г. по заявлению акционерного общества «Промбытуниверсал», г. Днепропетровск, возбудил дело № 686/8 о признании банкротом Коопзаготпрома Петровского районного потребительского общества, расположенного по адресу: 317920, Кировоградская область, Петровский район, пгт. Петрово, ул. Кирова, 10, р/с 460302 в Петровском АК АПБ «Украина», МФО 323185, код ОКПО 0178274.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования настоящего заявления по адресу: 316022, г. Кировоград, ул. Луначарского, 29, Арбитражный суд Кировоградской области.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № 6275/7-71 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Ветеран». Юридический адрес: г. Харьков, ул. Мира, 46, кв. 29. Р/с 1467173, код ОКПО 14068562.

Претензии принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Организация реализует 63 т шпаклевки для жилых и общественных помещений стоимостью 1,8 грн. за 1 кг.

Производство — Эстония, безолифная, незагнивающая, готовая к употреблению, в полиэтиленовых качественных пакетах по 2, 3, 5, 10 кг.

Цвет светло-бежевый.

Тел.: 7-52-63.

Арбітражний суд Львівської області порушив справи про банкрутство:

№ 2/135 Товариства з обмеженою відповідальністю «Юпітер» (292500, Львівська область, Мостиський район, м. Судова Вишня, вул. Сагайдачного, 49; р/р 467811 в АПБ «Україна» м. Мостиська);

№ 2/265 ТЗОВ «Конкурент» (292560, Львівська область, Мостиський район, м. Судова Вишня, вул. Д. Галицького, 11; р/р 468601 в АПБ «Україна» м. Мостиська).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються Арбітражним судом у місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: Львів, вул. Личаківська, 81.

У номер

● *Сімферополь*

Гімназистам викладатимуть українською

Учора в Сімферополі гостинно розчинила двері нова українська школа-гімназія. Як розповіла її директор Наталя Руденко, українська громадськість міста виступила з ініціативою створення у Сімферополі гімназії з українською мовою навчання, і міськвиконком підтримав її, виділивши частину приміщення вечірньої школи. Нині до неї прийнято понад 350 обдарованих дітей з українських, російських, кримськотатарських родин.

Перші уроки розпочалися і в українських ліцеї та гімназії, які відкрито в Севастополі.

● *Луцьк*

Нашого соловейка запросила іменинниця

Народний артист України, лауреат Державної премії імені Т. Шевченка Василь Зінкевич отримав запрошення від Міністерства культури Російської Федерації виступити на урочистому концерті, присвяченому 850-річчю Москви.

—Звичайно, я співатиму українські пісні, — сказав Василь Зінкевич. — На ювілей Москви одержали запрошення й інші наші артисти. Думаю, ми гідно представимо Україну.

● *Львів*

У нову школу без нової форми

Завершив будівництво середньої школи у селі Милятичах на Львівщині Пустомитівський райагробуд. Під час шкільного новосілля голова облдержадміністрації Михайло Гладій оголосив указ Президента України про присвоєння керівникові будівельної організації Євгенові Бойцуну почесного звання «Заслужений будівельник України». Учителі, батьки, шефи школи мають намір створити взірцевий навчальний заклад третього тисячоліття.

До слова, згідно з планом запровадження нової шкільної форми, підприємства-виробники Львівщини мали пошити 392 тисячі одностроїв. Поки що замовлення одержала лише фабрика «Спецодяг» — на... 15 форм.

● *Хмельницький*

На круги своя

Серед навчальних закладів Хмельницької області особливо урочисто пройшли перші студентські пари у Кам'янці-Подільському. Як відомо, тут 22 жовтня 1918 року урядом УНР було відкрито перший національний університет, який очолив всесвітньо відомий учений Іван Огієнко. Однак після перемоги більшовиків наукову еліту навчального закладу розігнали, а вуз перевели в учительський інститут. І тільки через 79 років уряд незалежної України повернув навчальному закладові його колишній статус.

Влада філателістам не рада

Захоплення

***Перед** кожним журналістським відрядженням мій приятель, затятий збирач марок і поштівок, просить мене привезти щось новеньке з тамтешніх філателістичних видань. Раніше виконати це прохання не становило жодних труднощів — навідуєшся до філателістичного магазину й закуповуєш що до вподоби. Головне — мати гроші.*

А тепер марку чи поштівку придбати не так просто. Річ у тім, що спеціалізовані філателістичні крамниці перші впали під натиском ринкової економіки. А тут ще й допомогли рідні зв'язківці, які підняли ціни на поштову продукцію. Марки, конверти, значки, листівки подорожчали так, що колекціонерам стали не по кишені. Особливо дітям, котрі завжди мали потяг до збирання філателістичної атрибутики.

Не витримавши ринкових випробувань, фактично всі філателістичні крамнички на терені України потрапили під прес приватизації. Нові господарі швидко змінили їхній профіль, хоча клялися, що збережуть попередню спеціалізацію.

А ось в Ужгороді магазин «Філателія» вижив. Бо тут не дали йому вмерти затяті колекціонери. Їхній гурт на Закарпатті чималий — філателією займаються понад 600 чоловік. «Хворіє» збиранням марок і директор цієї крамниці Дарій Серкез.

— Наш магазин ледве зводить кінці з кінцями, — зауважив пан Дарій. — На одних марках, конвертах і поштівках великих дивідендів не заробиш. Тому торгуємо канцелярськими товарами, книгами, плакатами, побутовими речами. Правда, нещодавно відкрили ще й комісійний відділ, через який збуваємо антикваріат, старовинні грошові знаки та поштівки й світлини.

Філателістичний осередок багато уваги приділяє видавничій справі. При його егідою випущено в світ десятки художніх конвертів, марок та штемпелів. Присвячується ця продукція знаменним подіям у житті області — 1100-річчю Ужгорода, 50-річному ювілею Ужгородського держуніверситету, 120-річчю від дня народження президента Карпатської України Августина Волошина, 100-річчю від дня народження письменника Луки Дем'яна.

Плідним на новинки видався нинішній рік. Спілка філателістів випустила симпатичні конверти, приурочені до 100-річчя від дня народження письменника-просвітителя Василя Гренджі-Донського, 150-річчя з дня виходу в світ «Букваря» Олександра Духновича та інших подій.

Тому викликає подив, що місцева влада, зокрема мерія Ужгорода, не підтримує добрих починань осередку. Нещодавно можновладці взагалі вирішили задушити ентузіастів новим підвищенням цін за оренду приміщення, в якому збираються філателісти.

Василь БАБУХ.
Ужгород.

Новосілля через тридцять років

Ювілеї

Художня школа Запоріжжя існує вже більш як тридцять років. Однак тільки тепер вона нарешті отримала належне приміщення. Запорізька міська рада передала колективові простори навчальні класи в центрі міста. А творчі успіхи учнів свідчать самі за себе — на нещодавній Міжнародній дитячій художній виставці в Індії вихованці завоювали срібні медалі. Багато випускників школи стали професіональними художниками чи викладачами.

На знімку: в новому класі.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

«Оранжеву республіку» врятовано

На полігоні «Широкий Лан» закінчено сухопутну частину спільних миротворчих українсько-американських навчань «Сі бриз—97». Керуючий навчаннями, перший заступник міністра оборони України генерал-полковник Іван Біжан залишився задоволений їхньою морською фазою, де пройшли бойову підготовку та набули цінного професійного досвіду морська піхота й екіпажі 14 наших кораблів.

Протягом 28—30 серпня дві роти морських піхотинців України і США відпрацьовували за допомогою техніки легенду навчань — взаємодію миротворчих сил під час надання гуманітарної допомоги населенню «Оранжевої республіки», що потерпіла від землетрусу. В навчаннях узяв участь і підрозділ Міністерства України з надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Сухопутна фаза стала завершальною в програмі навчань «Сі бриз—97», підсумки яких підбито в Одесі 31 серпня.

На знімку: під час сухопутної частини навчань «Сі бриз—97» на полігоні «Широкий Лан».

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Миротворчі сили

«Дніпро» йде на дно?

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 9 тур: «Дніпро» — «Нива» — 0:1. 1000 глядачів. А. Капанадзе, 27. «Металург» Д. — «Ворскла» — 0:0. 3000. «Карпати» —«Кривбас» — 2:1. 4000. 1:0 Анкали Соума, 12, 1:1 Воскобойник, 21, 2:1 Назаров, 50. «Чорноморець» — «Металург» М. — 2:1. 2000. 1:0 Каменєв, 5, 1:1 Борисенко, 8. 2:1 Щекотилін, 33. ЦСКА — «Таврія» —3:1. 3000. 1:0 Реут, 30. 2:0 Цихмейструк, 32, 2:1 Фурсов, 67, 3:1 Головко, 90. «Прикарпаття» — «Металург» З. — 2:2. 5000. 1:0 Юрченко, 22 з пенальті. 1:1 Коновальчук, 33, 1:2 Коряка, 80, 2:2 Мазур, 89. «Торпедо» — «Зірка-НІБАС» — 0:1. 3000. Топчієв, 15.

	В	Н	П	М	О
Динамо	5	0	0	16-2	15
Шахтар	5	0	1	16-4	15
Нива	5	0	2	13-5	15
Прикарпаття	4	2	3	19-11	14
Металург Д.	3	5	1	8-4	14
Дніпро	4	1	1	13-3	13
Чорноморець	4	1	3	13-10	13
Карпати	4	1	4	7-10	13
Металург З.	3	1	3	12-11	10
ЦСКА	3	1	5	10-11	10
Зірка-НІБАС	3	1	4	8-14	10
Ворскла	3	1	3	11-15	10
Кривбас	2	2	4	5-10	8
Таврія	2	1	5	7-13	7
Металург М.	1	1	6	7-25	4
Торпедо	0	2	6	3-20	2

«Дніпро» зазнав першої поразки у чемпіонаті. Не думаю, що це є наслідком напруженого матчу з «Аланією». Дніпропетровці не надто в ньому викладалися. А поразкою від «Ниви» гравці ще раз звернули увагу керівництва клубу на те, що в тилах команди не все гаразд.

Поступово підіймається на звичне місце у турнірній таблиці «Чорноморець». Повернення Л. Буряка, поява в команді нових виконавців помітно змінили почерк гри «Чорноморця». Ось і в матчі з маріупольським «металургом» відзначився новобранець Каменєв, який приїхав до Одеси із «Торпедо-Лужники».

У смугу невдач потрапило «Прикарпаття». У минулому турі іванофранківці програли в Тернополі, а тепер були неспроможні вдома здолати запорізького «Металурга», що був ближчий до перемоги. Лише на останній хвилині господарям удалося вирвати нічию.

Вчора у Києві було зіграно центральний матч туру — «Динамо» — «Шахтар». Про його хід ми розповімо у наступному номері.

Про бомбардирів чемпіонату. Їх після недільних матчів — два. С. Реброва наздогнав А. Капанадзе із тернопільської «Ниви». У них по шість забитих м'ячів.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311163.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.